

ת"פ 12408/08/14 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם מוחמד בן עומר אלמדין (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 מאי 2015

ת"פ 12408-08-14 מדינת ישראל נ' אלמדין(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אטיאס

נגד

הנאשם מוחמד בן עומר אלמדין (עציר)-בעצמו

ע"י עו"ד אריאתה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת אגרופן שלא למטרה כשרה ואיומים.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 7.8.14, בסמוך לשעה 13:00 במתקן "חולות" תקף הנאשם את אלאמין אחמד מוחמד, (להלן: "**המתלונן**") בכך שהכה אותו במכת אגרופן. מיד לאחר שניסה המתלונן לקום מהרצפה ולהתגונן פצע אותו הנאשם בכך שנשך אותו בלחי שמאל ובעקבות כך עורו התקלף ונגרם לו פצע מדמם. לאחר מכן, הגיעו שוהים נוספים שנכחו במקום והפרידו בין הנאשם למתלונן. הנאשם הלך לחדרו וחזר למקום עם סכין קטנה בידו אשר הוצאה מידו על ידי אותם אחרים. כאשר הוצא הנאשם מהמתקן על ידי שוטרים אמר למתלונן כי אם ילך עם השוטרים ולא יחזור יקבל עוד מכות ויפגע בו.

זירת המחלוקת:

בתיק זה אין מחלוקת על כך שהתגלע סכסוך בין הנאשם למתלונן, אולם, לגרסת הנאשם הוא זה אשר הותקף על ידי

המתלונן וחבריו ולא להיפך. לדבריו, חלק מהחבלות שנגרמו למתלונן בוצעו על ידי שוהים אחרים במתקן אשר באו לסייע למתלונן ולתקוף אותו וככל הנראה בשגגה פגעו במתלונן.

טיעוני הצדדים:

באת כוח בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו. לדבריה, יש לרכוש אמון לעדי התביעה אשר עדויותיהם מתיישבות אחת עם רעותה וכך גם עם תמונות החבלה בפניו של המתלונן. לדבריה אין לדבר על מחדלי חקירה שכן נעשו פעולות לאיתורם של עדים נוספים לרבות כאלה שבשם נקב הנאשם וכך גם ביחס למצלמות האבטחה אשר יכולות יתעדו את האירוע במועד הרלוונטי. מנגד, הפנתה למה שלדבריה הינם סתירות מהותיות ותהיות בגרסתו של הנאשם. כך גם הפנתה לעובדה שבסופם של דברים הנאשם לא שלל האפשרות כי אכן נשך את המתלונן בפניו.

ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו כי בתיק זה יש ליתן משקל רב למחדלי המשטרה אשר לדבריו לא פעלה די על מנת לבחון את גרסת הנאשם ולאמתה. בעניין זה הפנה לכך שהמשטרה הסתפקה בעדות המתלונן ובעדותו של אדם נוסף ולא תרה אחרי עדויות וראיות נוספות הגם שלאירוע היו כפי הנראה עדים רבים המצויים במשמורת במתקן "חולות" באופן שניתן לאתרם בקלות. הדברים אמורים ביתר שאת לעד בשם נאג'י אשר יכול לתמוך בגרסת הנאשם וניתן היה לאתרם באמצעות מספר הטלפון שלו שהיה מצוי בזיכרון של המכשיר הסלולרי של הנאשם. עוד ביחס למחדלי חקירה ציין ב"כ הנאשם כי מטבעם של דברים מתקן חולות מרושת במצלמות אבטחה בכל חלקיו לרבות בסמיכות לזירה בתיק זה. לאחר בירור בשב"ס נמצא כי לא היו תקלות במצלמות במועד הרלוונטי לכתב האישום, וזאת בניגוד לעדותו של השוטר יעקב ארגואן. כמו כן, הפנה לכך שהדיווח אשר למשל"ט שונה לגמרי מהתיאור של עדי התביעה, שכן, דווח על קטטה באמצעות מקלות ואבנים תיאור העולה יותר בקנה אחד עם גרסתו של הנאשם ולא עם גרסתם עדי התביעה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלדברי הנאשם זה משתף פעולה עם גורמים שונים בכלא ובשל כך המתלונן ואחרים מתנכלים לו. טענתו זו של הנאשם אינה משוללת יסוד שכן הלה ציין שמות של אנשים עמם בקשר וגם בעניין זה, לא נעשה דבר על מנת לבדוק את גרסתו. לדבריו, במצב דברים זה יש ליתן את הבכורה לגרסתו אשר לא נסתרה ולא הובאו לגביה אף לא עד הזמה אחד. מעבר לכך, ציין כי קיימות סתירות בעדויותיו השונות של המתלונן בנוגע לתיאור התקיפה בפרט ביחס למצב בו היה עובר לאגרוף ולנשיכה כאשר בחלק מהאמרות מציין שהיה בשכיבה ואילו בחלק אחר מציין שהיה בישיבה.

לטענת הנאשם במהלך האירוע אף הוא נחבל ונפצע אולם לא נשלח לקבלת טיפול רפואי. גם בהקשר לכך, הפנה ב"כ הנאשם להערת החוקר אשר מציין כי מבחין על גופו של הנאשם בחזה בצד שמאל ובמותן השמאלי סימני חבלה ישנים. אכן גרסתו של הנאשם בהודעתו הראשונה במשטרה אינה מפרטת את תקיפתו על ידי אחרים אולם הדבר נעשה בכוונת מכון שכן הנאשם לא מסר את גרסתו מאחר ולא רצה להפליל מי מהשוהים. לאחר שהתברר לו כי הם מוסרים גרסה נגדו סיפר את האמת בעדותו השנייה. בנסיבות אלו, סבור ב"כ הנאשם כי יש לזכות הנאשם מן המיוחס לו בכתב האישום ולו מחמת הספק.

פרשת התביעה:

עד תביעה מס' 4 - שמעון רואימי

עד זה ביצע מספר פעולות בתיק זה, בכללן- גביית עדויות, צילם את המתלונן וכן חקר את הנאשם ביום 10.8.14. התוצרים של פעולות אלו הוגשו לבית משפט במסגרת חקירה ראשית. בחקירתו הנגדית ציין כי ניסה לאתר את האנשים שמסר הנאשם בחקירתו במשטרה, אולם ללא הצלחה. זה ציין כי לא הטיח במתלונן שהוא זה אשר תקף את הנאשם וכך גם לא חקר אותו תחת אזהרה מאחר ואין המדובר בפעולה אוטומטית שיש לבצעה כל אימת שפלוני מציין שאלמוני תקף אותו. באופן ענייני, לא עשה כן מאחר ובדק את הטענה מול העדים שנכחו במקום האירוע ולדבריהם הנאשם הוא שתקף ולא להיפך (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 8). בדומה, לא בדק האם אכן הנאשם כפי טענתו מספק מידעים לקמ"ן כזה או אחר שכן הדבר אינו רלבנטי מבחינתו לחשדות בתיק זה.

רואימי נשאל בחקירה הנגדית לגבי התמונות אשר תיעדו את החבלות שנגרמו למתלונן. הלה מסר כי ביצע את התיעוד ביום 10.8.14. כשעומת עם התהייה כיצד מספר ימים לאחר האירוע עדיין ניתן להבחין בפצע מדמם מסר כי יתכן ואת התמונות בהן רואים כי לנאשם יורד דם, צילם שוטר אחר שגבה חקר בסמוך לאירוע (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 9). בנוגע לכך שהמתלונן היה במצב של שכרות ציין כי הואיל והחל לחקור יום לאחר האירוע מושא כתב האישום לא הייתה לו כל אינדקציה לטענה זו ולפיכך לא חקר אותו בעניין זה (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 10).

ביחס לאותו נאג'י ששמו הועלה על ידי הנאשם ציין כי לא התעלם מנתון זה ואף בקש מהנאשם פרטים נוספים אולם בפועל דבר זה לא צלח משום שהנאשם לא יכל לספק פרטים נוספים, למעט שמו הפרטי. גם בנתון זה לא היה די שכן לחלקם של השוהים רישום פיקטיבי, או כינויים באופן שמקשה על זיהויים באופן וודאי

עת/7 שיאד זהבי :

עד זה הינו החובש של מתקן חולות. הלה ערך את דו"ח החבלה מיום 08.08.14 אשר הוגש לבית המשפט וסומן ת/3. הלה ציין כי קיבל קריאה מהמוקד לפיה ישנו פצוע לאחר קטטה (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 12). בחקירתו הנגדית ציין כי המתלונן מסר שהוא ננשך וכי הרביצו לו ובעקבות כך ניתן לו חיסון טטנוס. זה ציין כי המתלונן הגיע מדמם וכי למחרת הגיע שוב לצורך החלפת תחבושות (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 13).

עת/6 יעקב ארגו'אן:

המדובר בשוטר סיור אשר הגיע למתקן חולות מיד לאחר שהתקבלה הקריאה. עד זה ערך את דו"ח הפעולה אשר הוגש לבית המשפט כעדות ראשית (ת/4). בדו"ח זה מפורט כי: **"...לשם הגיע צוות של שב"ס שלא איתרו כל דבר. אני והשוטר יעקב צגאי נכנסנו לאגף והתחלנו לסרוק, עברנו בין קבוצות של שוהים ששיבו מחוץ לתאים ושאלנו האם הייתה קטטה במקום. אנשים טענו שהכל בסדר ולא היה כלום במקום. רק לאחר התקשות מצידנו הבחנתי בשוהה שיושב יחד עם עוד מספר חברים על המדרכה מול תא 2 באגף, הבחנתי שדם זו (כך במקור)**

מפניו שאלתי אותו מה קרה והוא תחילה פחד לדבר בקשתי ממנו להתלוות איתי אל ממחוז לאגף לשם קבלת טיפול רפואי והוא קם והתחיל ללכת יחד איתנו. בזמן שאנחנו הולכים יחד איתו באגף לכיוון שער היציאה מן האגף הגיע שוהה נוסף וניסה למנוע ממנו מלהתלוות איתנו בכך שתפס אותו בידיו וניסה למנוע ממנו מלהתקדם. רק לאחר התערבות שלי ושל השוטר צגאי הצלחנו להוציא את המתלונן המותקף מהאגף למיראפה...פרטי המעורבים: החשוד בתקיפה מוחמד אל-מדראני מספר אסיר ט'-1453261 המתלונן עלי אמאין מספר אסיר 1490966. אציין כי החשוד שעוכב הוא זה שניסה למנוע מהמתלונן לצאת מהאגף כשהיינו יחד איתו. בנוסף אציין כי ביצעתי יחד עם מוקד חולות סריקה במצלמות של אגף A3 ולא הבחנתי בתקיפה בצילומים."

בחקירתו הנגדית, חזר על אותו תיאור כפי המפורט בדו"ח הפעולה: "כשקיבלתי את ההודעה אנו היינו מחוץ למתקן במרחק של 20 דקות נסיעה מהמתקן. כשהגענו מן הסתם כנראה כבר העניינים כבר קרו. הגעתי וראיתי שיש בתוך אגף שמוקף בגדר מחוץ לתאים היתה שם התגודדות של שוהים. היו בערך 40, 50 שוהים מחוץ לחדרים בשעות לילה. נכנסתי פנימה. התחלתי לשאול אנשים וכולם אמרו לי שהכל בסדר אין כלום, כולם התחילו להשתיק את העניין. בגלל המהות של האירוע שקיבלתי היתה חמורה אמרתי שאעשה סיור ואבדוק מה קורה ואולי אראה שיש לי מישהו פצוע. עשיתי סיבוב וראיתי 4, 5 שוהים שיושבים מחוץ לתא והבחנתי בשוהה מדמם. שאלתי אותו מה קרה והוא אמר הכל בסדר, הכל בסדר, פחד לדבר. אמרתי תקום תתלווה איתי ותקבל טיפול רפואי. אז הוא קם. התחלנו ללכת לכיוון היציאה מהמתחם ואז הגיע הנאשם וניסה למנוע את זה. תפס אותו ביד ועמד מולו ואמר לו אין צורך שתלך. הבנתי את זה כי הוא זרק חלק מהמשפטים בעברית וחלק בשפה שלהם. אני והשוטר הנוסף התקשנו להוציאו ולקבל טיפול רפואי"

בהמשך חקירתו הנגדית זה הדגיש כי אותו אדם שמנע מן המתלונן לעזוב את האגף זהו אותו אדם שלאחר גביית העדות עוכב על ידו. זה פירט מדוע הוא סבור שמדובר באותו אדם בין היתר נוכח כך שהוא זיהה את פניו וכן את פרטי הלבוש שלו. זה נחשף, לתווי פניו של אותו אדם יותר משניה או שתיים. (עמוד 15 ש' 3 עד ש' 21). לדבריו לא לקח את פרטיו של אותו אדם שבקש למנוע מהמתלונן לצאת מן האגף נוכח כך שהפעולה הנדרשת באותו רגע הייתה לבודד את הניצים. לכל אלה הוסיף כי המתלונן אישר שאותו אדם שתקף אותו ניסה למנוע ממנו לצאת מן האגף כשהשוטרים הגיעו.

ביחס למצלמות הממוקמות במתקן הלה צין כי לאחר האירוע בדק עם המשל"ט אם המצלמות קלטו את האירוע, אולם התברר כי המצלמה של איזור האירוע נתקעה באותה עת (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 14). אשר לטענת הנאשם כי הרקע למעשים הינו שיתוף הפעולה מצידו עם הרשויות. הלה ציין כי יתכן והיה מקום לבדוק את הטענה אולם המדובר בחקירה ראשונית אטשר נערכה מאוחר בלילה (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 18).

מר אלאמין אחמד מוחמד:

עד זה הינו המתלונן בתיק. הלה ציין כי מכיר את הנאשם משנת 2008. וכך תיאר את שאירע:

"באותו יום בשעה 11:00 11:30, הייתי יושב מול החדר ובא מוחמד יושב מולי וגם אמר אמין כשבאת לחולות

למה לא באת לשבת איתנו אמרתי לו מוחמד פה בית סוהר בחולות, אני לא רוצה להתערבב הרבה הוא אמר שבחדר שבו אתם גרים בו אנחנו אותו שבט. אני והוא ועוד אחד, זה מה שהוא אמר. אתם לא מתערבבים איתי אתם יושבים לבד ואני לבד. אמרתי לו שעכשיו לילה ואם יש משהו שאתה מתכנן אז תבוא אלי בבוקר, זה מה שאני אמרתי לו, מילה יחידה. הוא קם והרביץ לי בסנטר רציתי לקום והוא נתן לי אגרוף בפנים מול החדר הרצפה היתה מחוספסת ונפלטתי ונחבלתי (מצביע על לחי שמאל) שם נשך אותי, בחספוס הוא מצביע מעל גבה שמאל וגם בברך ובמרפק נפצעתי. כתוצאה מהנאשם הוא נתן לי שלושה אגרופים בפנים ונשיכה בלחי, המרפק והברך זה מהריצפה. גם כשנפלטתי קיבלתי מכה" (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 22).

הלה הוסיף כי לאחר התקיפה שניים בשם קוני וג'אלל הפרידו בינו לבין הנאשם והעבירו אותם לחדרים נפרדים ורק לאחר שהגיעו השוטרים יצא מהחדר. לאחר שהתקדם הנאשם עם השוטרים קרא לו לחזור, שאם לא יעשה כן ירביץ לו. (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 22).

הלה פירט על כך שבטרם האירוע מכר לנאשם מכשיר סלולרי מסוג סמסונג 3 ב-800 ₪ והנאשם נתן לו 600 ₪ ולאחר שלא שילם את ההפרש החזיר לו את הכסף והנאשם החזיר לו את המכשיר. (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 23).

בחירתו הנגדית פירט כי המכה הראשונה ניתנה לו על ידי הנאשם כאשר ישב על המדרכה ולאחר שרצה להתרומםם חבט בו הנאשם במכה נוספת בפנים. לאחר שנפל ארצה ננשך על ידי הנאשם בהיתו במצב של שכיבה (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 24). הלה הדגיש כי מיד לאחר האירוע קיבל זריקת טנטוס שלאחריה היה מטושטש ולכן לא ירד לפרטי הפרטים בחקירתו במשטרה (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 25). בנוגע לטענה כי הנאשם משתף פעולה עם רשויות ההגירה והמשטרה ציין כי מעולם לא חשד בכך שהנאשם רוצה ברעתו (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 27).

עד תביעה חוסיין אברהים קוני עלי

עד זה נכח באירוע מושא כתב האישום. הלה ציין כי אין לו כל סכסוך עם הנאשם או עם מי מהשוהים במתקן. העד ציין כי הנאשם והמתלונן החלו לקלל אחד את השני ולאחר מכן הבחין כי הנאשם הפך את המתלונן על הריצפה. וכך תיאר את האירוע מנק' מבטו:

"אמין נמצא מול החדר שלו, הוא היה שותה קפה, הם היו מדברים ביחד אבל אני לא ידעתי מה יש ביניהם בדיוק מוחמד עשה לאמין ככה (מצביע עם היד על הסנטר) הם עמדו לאחר שישבו שהם עמדו הם תפסו אחד את השני מוחמד הזה הרים את אמין ההוא ודחף אותו על הרצפה אמין נפצע (מפנה על צד שמאל של פניו), מוחמד הזה דחף את אמין שוב על הרצפה ואז הוא נשך אותו בלחי."

בהמשך ציין כי הגיע על מנת להפריד ביניהם אולם הנאשם סירב לשחרר את המתלונן ולאחר שהצליחו לשחררו, הלך הנאשם לחדרו ונטל סכין אשר נלקחה ממנו על ידי השוהים במתקן. עוד ציין כי המתלונן נפצע קשה בפניו וירד לו הרבה דם ולפיכך התקשר למשטרה. העד הוסיף כי לאחר שהגיעה המשטרה הנאשם איים עליו ודרש ממנו שלא ילך עם השוטרים (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 29).

בחקירתו הנגדית ציין כי לאחר שהתקשו להפריד את הנאשם מהמתלון, פנה לאחד בשם יצחק וביקש ממנו שיתקשר למשטרה הואיל ובמכשיר הסלולרי שלו אין שיחות יוצאות (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 30). כאשר נשאל בחקירתו הנגדית האם יתכן שהנאשם הוא זה שהותקף ציין העד כי הבחין כי הנאשם הוא זה אשר תקף בהיותו רכון על המתלון וכן ציין מפורשות כי לא ראה את המתלון מחזיק בסכין או כי זה תקף את הנאשם (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 34).

פרשת ההגנה

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לבדו. בעדותו בבית המשפט תיאר את ראשיתו של האירוע. לדבריו, במועד הרלוונטי שבה קפה עם חברו נאגי' ומולם ישב המתלון. לאחר מכן, המתלון שאל אותו מדוע הוא מגיע לכאן, שכן המקום הוא של גברים ובהמשך מסר כי הוא משת"פ, או אז, תפס אותו המתלון מהחולצה והחל להרביץ לו והנאשם בתגובה החזיר לו עד אשר הגיעו שוהים אחרים שהפרידו ביניהם וכל אחד הלך לחדרו. בהמשך המתלון הגיע לחדרו ושוב השניים חבטו האחד בשני וכאשר הגיעו החברים של המתלון בשגה פגעו במתלון בפניו ולאחר מכן הכו אותו ובסוף המתלון נשך אותו בחזה עד אשר הפרידו ביניהם ולאחר שהגיעה המשטרה ציין כי הבחין שיוֹרד למתלון דם ולכן פנה אליו לבדוק כיצד נפצע. הלה הדגיש כי הוא לא הכה במתלון אלא להיפך האחרון הוא זה שהרביץ ונשך אותו (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 36-37).

הנאשם הוסיף כי ניסה בתחנת המשטרה להתלון על כך שהרביצו לו, אולם, במשטרה לא התייחסו לכך (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 38). כך גם ציין כי ביקש לקבל טיפול רפואי אולם לא ניתן לו.

עוד מציין הנאשם כי יתכן ונשך את המתלון בפניו, אולם, לדבריו זה בוצע בתגובה לכך שהותקף ונדקר. בהקשר לכך, מסר כי המתלון היה שיכור בעת המעשים (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 40). הנאשם הוסיף בעדותו כי הוא משתף פעולה עם הרשויות השונות. הלה ציין כי עובד עם אחד בשם טוביה מהמודיעין במתקן חולות וכן עם איציק, שי אסולין וג'בארין ממשטרת ההגירה (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 38).

אשר לקוני עלי - ציין כי מאחר והלה מעשן ניס גאי מסר כי הלשין עליו למשטרה ולכן היה לו אינטרס למסור למשטרה כי הנאשם הוא זה שתקף וכך גם ליתר השוהים שטענו כן. כמו כן, מסר בעדותו הנגדית הכחיש כי הביא סכין למקום האירוע פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 40).

דין והכרעה

לאחר ששמעתי העדים באופן בלתי אמצעי, קראתי הסיכומים ועברתי על המוצגים השונים הנני לקבוע כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

הרשעתו זו של הנאשם מבוססת בעיקרה על האמון אותו רוכש בית המשפט לעדותו של המתלון וזאת בהצטרף לעדויות נוספות הקיימות בתיק אשר יש בהן שיש בהן כדי לחזק את גרסתו של המתלון ובחלקן האחר, לשמש כראיה

מפלילה באופן ישיר ללא קשר לראיות אחרות.

כאמור ביחס למתלונן, מצאתי לתת אמון מלא בגרסתו. הלה ציין בתחילת עדותו בבית המשפט כי בינו לבין הנאשם אין כך סכסוך וכי גם עניין מכירת המכשיר הסלולרי אשר אירע עובר לאירוע נשוא כתב התביעה הסתיים בכך שהנאשם החזיר למתלונן את המכשיר והמתלונן השיב את הכסף ששולם.

הלה פירט בפרטי פרטים ובאופן כרונולוגי את אופן התקיפה החל באגרופים בפניו ובהמשך ציין כי לאחר שנפל ארצה הנאשם גם נשך אותו בפניו. עוד ציין כי לאחר שהפרידו ביניהם, שניהם נלקחו לחדרים נפרדים עד אשר הגיעו השוטרים ולקחו אותו לקבלת טיפול רפואי ובמעמד זה ניסה הנאשם למנוע ממנו ללכת איתם ואמר לו שירביץ במידה ויחזור למתקן. (פרוטוקול 23.12.15, עמ' 22).

למתלונן ולנאשם הכרות רבת שנים עוד משנת 2008 ולמעשה מדובר בקרובי משפחה. המתלונן יודע לדעת איזה מבין החבלות נגרמו כתוצאה מתקיפתו הישירה של הנאשם ואיזה מבין החבלות שלא על ידו אלא באופן עקיף. כך למשל ידע לציין כי החבלות מעל גבה שמאל בברך ובמרפק נגרמו כתוצאה מהנפילה על הרצפה ולא מן האגרופים תיאור אשר עולה בקנה אחד עם התמונות מהן ניתן להבחין כי החבלה מתיישבת יותר עם שפשוף ולא עם מנגנון חבלה של אגרוף או נשיכה. המתלונן ידע להבחין גם בעוצמת המכות השונות אותן קיבל מהנאשם. חיזוק לכך שהמתלונן לא ביקש להגזים בתיאור התקיפה או להפליל את הנאשם בכל מחיר ניתן למצוא בעובדה שזה כלל לא ציין את הימצאות הסכין בידו של הנאשם בשלב השני של האירוע. חזקה כי לו עדותו הייתה מתואמת עם יתר עדי התביעה ולמצער לו ביקש להפליל בכל מחיר את הנאשם היה בנקל מוסיף את הימצאותו של הסכין.

המדובר בעדות שהייתה סדורה הגיונית באופן שעולה בקנה אחד עם ראיות רבות אחרות כפי שתפורטנה בהמשך. ב"כ הנאשם חקר ארוכות את המתלונן ביחס לפוזיציה בה היה מצוי עובר לאותה תקיפה ראשונית בפרט ביחס לשאלה האם ישב או שכב. לא מצאתי בשוני בין אמרותיו השונות של המתלונן כסתירות ממשיות או כאלה היורדות לשורשם של דברים. כאשר מדובר באירוע אלימות לא קל שנמשך על פני מספר רגעים אין לצפות מן המתלונן כי ידע לפרט באופן מדויק וכרונולוגי איזו מכה קדמה לאיזה אגרוף ובאיזה מצב היה גופו בכל אחד ואחד מן השלבים. הגם שהמתלונן לא ידע ולא פירט במדויק כל נגיעה וכל אגרוף, הרי שכמכלול ניתן לומר שגרסתו הייתה עקבית ביחס לליבת האירועים. לא למיותר לציין כי הודעותיו במשטרה לא הוגשו ויש להניח כי במידה והיו מתגלות סתירות מהותיות אלו היו מוגשות לצורך הוכחתן.

סעיף 57 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א - 1971 קובע כי: **"סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביהן חלו הסתירות"**. לעניין זה ראו גם ע"פ 5853/12 פלוני נגד מדינת ישראל:

"הטעם לכלל זה נעוץ ב"טיבו של המין האנושי שאין בן תמותה מכשיר דיוק אוטומטי", על כן, כדבריו של השופט מ"מ הנשיא ז"ש חשין, "לא יפלא, אפוא, שסתירות ואי-

**דיוקן-לשון שכיחים הם לא רק בדברי עדים שונים... כי אם גם בדבריו של עד אחד
גופו, בתשובותיו בחקירה הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא כוח
הצד האחד או הצד האחר משתדלים לשים בפיו" .**

ודוק, בעניינו, גרסתו של המתלון אינה עומדת לבדה וקיימות לה ראיות חיזוק נוספות. הדברים אמורים בראש
ובראשונה לעד קוני עלי אשר נכח בזירת האירוע בעת התקיפה. התיאור שזה מוסר, עולה בקנה אחד עם עדותו של
המתלון (אם כי אינו זהה בכל פרטיו).

זה ידע לציין את אותה מכה קלה בסנטר אגב הוויכוח בין המתלון לנאשם. כך גם ציין שהנשיכה נעשתה בשעה
שהמתלון שכוב על הרצפה. הלה פירט בפרטי פרטים את אופן התקיפה לרבות העובדה כי הנאשם אחז בפניו של
המתלון עם שיניו ולא רצה לשחרר אותו וכן את תוצאותיה של אותה תקיפה. גם עד זה ידע להפריד בין חבלות שנגרמו
באופן ישיר מתקיפתו של הנאשם לבין חבלות שנגרמו כתוצאה מנפילתו של המתלון ארצה. המדובר במי שדאג להזעיק
את המשטרה באמצעות אחר בשם יצחק.

העד קוני מוסיף מעבר לתיאור התקיפה, כי לאחר שהנאשם והמתלון הופרדו שב הנאשם למתלון עם סכין אותה נטל
ממנו השוהים במקום וכי עם הגעת המשטרה למקום איים הנאשם על המתלון שלא ילך עמם. הלה פירט את מיקומו
של המתלון בשעה שהנאשם יצא עם סכין, אם כי לא יכול היה לומר בוודאות האם המתלון יכול היה להבחין
בהימצאות הסכין בידיו של הנאשם, שכן לא נתן להם להתקרב אחד לשני. אגב תיאורו את הגעתו של הנאשם עם הסכין,
ידע לציין את תחושותיו: **"...מוחמד תפס סכין והיה מאיים עלינו ופחדנו כל כך... זה מה שקרה".**

קוני ציין כי הנאשם הוא זה שתקף באופן קשה את המתלון, אולם, ידע בא בעת מספר פעמים לציין כי בתחילת
האירוע, לאחר שהנאשם נתן למתלון מכה בסנטר השניים תפסו אחד את השני באופן המלמד כי המתלון ניסה
בתחילה להתמודד מול הנאשם, אולם נוכח כך שהנאשם חזק יותר זה הדף אותו על הרצפה והמשיך להכותו (ראה
עמוד 29, שורות 3 - 5, עמוד 31 שורה 30, עמוד 32 שורה 2, עמוד 32 שורה 4). כך גם העד ידע לציין שהמתלון
קילל אף הוא את הנאשם (עמוד 31 שורה 27) וכן בסוף האירוע הבחין כי גם לנאשם היה דם על מכנסו. כל אלה
מלמדים כי העד קוני לא תיאר אירוע חד צדדי ולא ביקש להציג המתלון כמי שהותקף בהפתעה ללא כל תגובה מצידו.

העד קוני ציין כי אין בינו לבין הנאשם כל סכסוך, וזאת בניגוד לטענת הנאשם כי זה מחפש את רעתו לאחר שדיווח
לשלטונות הכלא על שימוש שזה עושה בסמים. העד קוני פירט את שמותיהם של עדים נוספים שיכול וראו את
ההתרחשויות השונות, ללא כל חשש שיש בכך כדי להעמיד גרסתו לבחינה תוך השוואתן בגרסאות שונות שתימסרנה על
ידי עדים פוטנציאליים שאת שמם מסר. גם הודעתו של העד במשטרה לא הוגשה, ויש להניח כי לו היו מתגלות סתירות,
בין עדותו לבין הודעתו, הדבר היה נעשה. מכל המקובץ לעיל, וכמכלול מצאתי לרכוש אמון לדבריו.

ראיית חיזוק משמעותית נוספת ניתן למצוא בדוח אותו ערך השוטר יעקב ארזואן יחד עם עדותו בבית משפט. הלה אמנם
לא היה עד לתקיפה עצמה, אך יחד עם זאת היה נוכח במעמד לקיחתו של המתלון לטיפול משטרי וגביית הודעה.

בדומה למתלונן אשר מציין שהנאשם הלך אחריו וקרא לו לחזור ואיים עליו, גם השוטר ארזואן מציין כי בשעה שביקש לקחת את המתלונן, הנאשם מנע ממנו להתלוות ותפס אותו בידיו ואמר לו שלא ילך. העד לא מפרט את אותם איומים שהושמעו במעמד זה על ידי הנאשם כפי שפירט המתלונן (דבר המלמד שגם זה לא מחפש להשחית את פניו של הנאשם), אולם זה ציין שחלק מהמשפטים שהוחלפו בין הצדדים היו בעברית וחלקם בערבית.

יתרה מכך, מתיאורו של השוטר ארזואן עולה כי אף לא אחד מהמעורבים שש לערב את המשטרה ואגב כך להפליל את המתלונן. הנוכחים במקום טענו תחילה שהכול בסדר ולא קרה דבר, כך גם המתלונן על פי המתואר בת/4, פחד תחילה לדבר ורק במרפאה מסר גרסה ראשונית.

תיעוד החבלות

חיזוק נוסף לראיות התביעה ניתן למצוא בצילומים של החבלות כפי שהם תועדו על ידי המשטרה יחד עם דו"ח החבלה אשר סומן ת/3 בו מצוין כי למתלונן נגרמו: **"סימני חבלה מדממים באזור הפנים: מעל גבה שמאל, מתחת לעין שמאל ולחי שמאל, ככל הנראה כתוצאה מנשיכה. בנוסף - שפשופים במרפק שמאל, מפרק כף יד שמאל, ברך שמאל ושוק ימין"**. ביחס לדוח זה העיד החובש זהבי כי הסמנים שהופיעו על פניו של הנאשם אופייניים לסימני נשיכה ובעקבות כך ניתן לו, בין היתר, זריקת טטנוס (פרוטוקול דיון מיום 24.12.14, עמ' 12, שורות 23-24).

יוער כי גם ללא קיומה של חוות דעת של מומחה, ניתן בנקל לזהות כי סימני חבלה על לחיו של המתלונן מתיישבים עם נשיכה, בשים לב לצורת הפצע ומאפייניו הייחודיים. ההתאמה בין תיאור התקיפה על ידי המתלונן אל מול תיעוד החבלות, קיימת גם ביחס לסימני השפשוף בפניו של המתלונן המלמדים כי חבלה זו נגרמה אגב פגיעת ראשו של המתלונן ברצפה שהייתה כפי תיאור העדים "מחוספסת". התאמה זו, יש בה כדי לחזק את האמון שיש לרכוש למתלונן ולעד קוני, ולחזק המסקנה כי אלו פרטו בעדויותיהם את אשר ראו ולא בדו הדברים מלבם.

גרסת הנאשם

עוד בטרם בית המשפט יידרש למכלול אמרתיו של הנאשם במשטרה ובבית המשפט, יצוין כי בסופם של דברים, הנאשם למעשה מאשר כי ייתכן ונשך את המתלונן בפניו אולם לדבריו, עשה זאת כהגנה עצמית ולא באופן יזום מצדו.

לו זו הייתה גרסתו של הנאשם למן תחילת חקירותיו, ייתכן והיה מקום לתת משקל לטענת ההגנה העצמית, אולם כפי שיפורט להלן, גרסת הנאשם התפתחה מחקירה אחת לרעותה, בחלקים רבים ממנה הינה בבחינת עדות כבושה ובחלקים אחרים עומדת בסתירה לדברים קודמים שמסר או בסתירה לראיות אחרות בתיק. כך גם יצוין כי בחלקים רבים מאמרתיו של הנאשם, הגם שזה מכחיש כל כוונה פלילית, יש לאשר נתונים רבים בגרסת עדי התביעה.

לגופם של דברים, בהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 08.08.14, הנאשם מכחיש שנשך את המתלונן או תקף אותו תוך ציון אמירה לא ברורה לפיה **"...ואנשים אומרים לו בגלל שהוא מסטול הם מנצלים את המצב שלו ומבקשים ממני לתת לו מכות"**. לדבריו, בשל כך שעוזר למודיעין - שונאים אותו. יודגש כי בהודעה זו שנמסרה בסמוך לאחר

האירוע, הנאשם כלל לא מציין שהותקף על ידי המתלונן או חבריו. כנגזרת מכך הנאשם גם לא מצביע לשוטרים על החבלות שנגרמו לו באופן שאלו תתועדנה ותוכלנה לחזק את גרסתו העתידית.

יש להדגיש כי בהודעה זו הנאשם מאשר שבשעה שהשוטרים הגיעו, ניגש למתלונן ואף ניסה למנוע את עזיבתו: **"באו השוטרים רציתי לשאול אותה למה הכול קרה ואני רציתי לומר להם שיעזבו אותה פה כדי שנסגור את זה אצלנו... כולנו חברים, כולם רוצים לעזור לו להרביץ לי, אני רציתי לבדוק למה זה קרה... אני רק הלכתי לראות מה קרה לו וזאת גם הסיבה שאולי חשבו שאני מנעתי ממנו לעזוב את המקום".**

באמירות אלו של הנאשם יש כדי לתת מענה לספקות שהעלה בא כוחו של הנאשם לפיהן לא ברור האם אותו אדם שהפריע לשוטרים לקחת את המתלונן זהו אותו אדם שבהמשכם של דברים נעצר על ידי השוטר ארזואן.

בהודעתו השנייה של הנאשם עולה לראשונה הגרסה לפיה המתלונן הכה אותו ואף נשך אותו בחזהו וקרע את הגופייה שלו. לדבריו, גם לאחר שהפרידו בין השניים, המתלונן ביקש להיכנס לחדר שלו והשניים התקוטטו פעם נוספת **"הוא הרביץ לי ואני הרבצתי לו בחזרה ואנשים הפרידו ביננו"**. יצוין כי גם בהודעה זו בה לכאורה מפרט ביתר בפירוט את התרחשות האירועים, הלה מכחיש שתקף באופן יזום את המתלונן. עוד לראשונה נשמעת הטענה לפיה מי שפגע במתלונן אלו בכלל החברים שלו: **"זה בטעות, הם באו להרביץ לי והם פגעו באלאמין, אני נשבע שלא הרבצתי"**. בהודעה זו הנאשם כאמור כלל לא מציין שנשך את המתלונן.

בדומה לאמור בת/5, הנאשם מאשר שלאחר שהגיעו השוטרים ניגש למתלונן כי: **"... אני דיברתי איתו בכלל מה קרה לך שנפלנו על הרצפה, החברים שלו כל אחד היה לו אבן ביד אז רציתי לדעת מה קרה לו בצד... אני לא אמרתי לו שהגיעה משטרה, רציתי רק לראות אותו, מה קרה לו מהנפילה..."**. לא זו בלבד שהנאשם חוזר ומאשר את ההגעה למתלונן שעה שהשוטרים הגיעו למקום, אלא בעקיפין עולה מדבריו שביקש להגיע להבנות ולסולחה: **"יש כזה יש אנשים גדולים מבוגרים, אם יש בעיות אז הם עושים סולחה, אני התכוונתי לזה"**.

עצם העובדה שהנאשם מבקש לכל הפחות לשוחח עם המתלונן אגב הגעת המשטרה, לא כל שכן, שעה שזה מעוניין לערוך סולחה, יש בהם ללמד בעקיפין על תחושת אשם ורצון להימנע מחשיפת מעשיו כלפי גורמי אכיפת החוק. ושוב יש לתהות, מדוע זה יבקש לדרוש בשלומם של המתלונן ולערוך עמו סולחה אם לא היה מעורב בכל דרך שהיא בהכאתו ואם המתלונן הוא זה שתקף אותו באופן חמור ע"י כך שנשך אותו.

גרסתו זו של הנאשם מתפתחת במהלך עדותו בבית משפט שכן במעמד זה הנאשם לראשונה מציין כי החברים של המתלונן הם אלו שפצעו אותו עם סכין, רכיב שלא בזכרו בהודעות במשטרה וזאת גם כאשר המתלונן הצביע על אותה חבלה במותן בפני החוקר במשטרה בהודעתו השנייה.

בחקירתו הראשית, הנאשם לראשונה טוען כי יכול להיות שנשך את המתלונן, אולם לדבריו, עשה זאת: **"ברגע שקיבלתי סכין"** (עמוד 37 שורה 17). גם תיאור זה מעורר סימני שאלה, שכן לדבריו, לא המתלונן הוא זה שדקר אותו

בסכין, ועל כן לא ברור מדוע בתגובה יינשך דווקא את המתלונן. בחקירתו הנגדית חזר פעם נוספת על כך שייתכן שנשך את המתלונן ואף מסביר שהנשיכה יכולה לגרום לדימום, אם כי לא לדימום שהבחין בפניו של המתלונן בסוף האירוע: **"יכול להיות. אני נדקרתי ונשכתי מפה. יכול להיות, אני לא זוכר כלום. יכול להיות שנשכחתי. הגנתי על עצמי, היו ארבע, חמש אנשים ואני הייתי לבד.."** (עמוד 40, שורה 1 וכן ראה עמוד 41 שורה 9).

את הסבריו של הנאשם לכבישת חלקים רבים מגרסתו, הסברים לפיהם נמנע מלפרט הדברים משום שלא נשאל או התבקש לענות רק לשאלה אם תקף את המתלונן בפנים אם לאו (עמוד 38, שורות 16 - 23), מצאתי לדחות. הדברים אמורים ביתר שאת ביחס לדבריו לפיהם הותקף בסכין. חזקה על הנאשם שדבר ראשון בחקירותיו יעלה את הטענה לפיה הותקף בסכין ואף נפצע. הנאשם טוען כי מסר זאת לשוטר, אולם דבריו לא נרשמו. גם הסבר זה אין בידי לקבל. לא מצאתי מדוע חוקרי המשטרה אשר אינם מכירים את המתלונן ולהם אין כל סכסוך יימנעו מלרשום דברים אותם זה מציין, לא כל שכן, שעה שבהודעה השנייה דווקא מצאו לרשום שהמתלונן מצביע על חבלות ישנות במותן ובחזה. בהקשר לכך, בעוד שהמתלונן נחבל בצורה משמעותית, הרי שבתיק החקירה ניתן כאמור ללמוד לכל היותר על קיומן של שריטות ישנות במותן שמאל של הנאשם וכן על החזה בצד שמאל (ת/1 שורות 68 - 69). גם בכך יש כדי לשלול את טענת ההגנה העצמית ובעקיפין להסביר גם את דבריו של קוני לפיהם הבחין בדם במכנסיו של הנאשם.

מחדלי חקירה:

ב"כ הנאשם במסגרת סיכומיו הקדיש חלק משמעותי למה שלדבריו הינם מבחינת מחדלי חקירה בולטים שפגעו בהגנתו של הנאשם ויש בהם כדי לפעול לחובת המאשימה. בהקשר לכך הצביע ראשית על כך שהיחידה החוקרת לא דאגה להוריד את סרטוני מצלמות האבטחה ה"המכסות" את האגף בו בוצעה אותה תקיפה. גם אם לכאורה נטען שנעשתה פעולה שכזו שלא הניבה תוצאות עקב תקלה במצלמות הרלוונטיות, הלה הטיל בה ספק תוך הסתמכות על ס/1 שהינו מסמך מאת קצין הטכנולוגיה במתקן "חולות" ממנו עולה כי לא הייתה כל תקלה במצלמות במועד הרלוונטי.

מחדל שני עליו הצביע ב"כ הנאשם, נוגע לכך שהיחידה החוקרת נמנעה מלחקור מעורבים נוספים הגם שעל פי הטענה היו לו עדים רבים, כולם מצויים במשמורת ב"חולות" וזמינים לתשאול בכל עת. הדברים אמורים באופן קונקרטי לחקירתם של שניים ששמותיהם מופיעים בתיק החקירה, האחד בשני נאג'י ואילו השני בשם יצחק עבדאללה. לדבריו, ביחס לנאג'י ניתן היה בנקל להשיגו וזאת לו היו מאפשרים לנאשם להוציא את הטלפון שלו מזיכרונות הטלפון הנייד שלו שנתפס אגב מעצרו. מחדל נוסף נוגע להימנעות מלברר האם ישנם תימוכין לטענתו של הנאשם כי זה עובד עם גורמי מודיעין במתקן, דבר אשר מביא את השוהים השונים לנסות ולפגוע בו.

לאחר שבחנתי טענות אלו ועברתי על המוצגים והראיות השונות בתיק לא מצאתי לראות בטענות אלו של ב"כ הנאשם ובהתנהלות היחידה החוקרת כמחדלי חקירה המגיעים לכדי פגיעה ממשית באפשרותו של הנאשם להתגונן. אתייחס בקצרה לראשים השונים של טענה זו. ככל שהדבר נוגע לחקירתם של עדי ראייה, אכן, ניתן היה לגבות עדויות ממעורבים נוספים אשר כפי הנראה נכחו בעת התרחשות המתואר בכתב האישום. יחד עם זאת, אין לומר שהמאשימה הסתפקה בעדותו של המתלונן בלבד. היחידה חקרה גם את קוני ואף ניסתה לאתר את הפרטים של אותו נאג'י ששמו הועלה על ידי הנאשם. בהקשר לכך, החוקר ביקש לדעת גם את שם משפחתו, הציג לו תמונה, וכך גם ביקש לדעת את מקום המצאו בתוך המתקן. אכן ניתן היה להשיגו בדרכים פשוטות יותר, באמצעות מספר הטלפון שעל פי הנטען נמצא

בזיכרונות הטלפון הנייד של הנאשם, אולם אין לומר שהיחידה החוקרת התעלמה מלכתחילה מהצורך בהגעה לאותו נאג'י.

עוד עולה מטיעוני המאשימה כי היה ניסיון להעיד את אותו יצחק עבדאלה אולם זה כבר עבר את מתקן חולות וחזר למולדתו. ודוק: באותה מידה, לו סבור היה הנאשם שעדותו של נאג'י יכולה לסייע לו, יכול היה לבקש לעיין בזיכרונות הטלפון הנייד שלו ולשוחח עם אותו נאג'י ולהביאו כעד הגנה. המדובר בהליך שנעשה כדבר שבשגרה, מידי יום ביומו, גם באישורו של בית משפט. הטענה לפיה היותו של הנאשם במעצר מונעת ממנו זימון של עדי הגנה, אינה נקייה מספקות, בפרט כאשר מדובר במי ששוהה במתקן "חולות", מיווד עם נאג'י ועם אחרים ולטענתו אף מסייע לגורמי מודיעין בהעברת אינפורמציה בנוגע לשוהים נוספים במתקן. להשלמת התייחסות לנקודה זו יצוין כי מת/4 עולה כי הנוכחים במקום לא מיהרו לשתף פעולה וטענו בתחילה כי לא קרה דבר במקום והכל בסדר.

ביחס למחדל הנטען לגבי מצלמות האבטחה הרי שמחומר החקירה עולה כי החוקרים לא התעלמו מפעולת חקירה זו וכפי שעולה מדוח הפעולה של השוטר ארזואן (ת/4) שכן מיד בסמוך לאחר שגבה את עדות המתלונן ניגש למוקד וביצע סריקה במצלמות של אגף A3 מבלי שהבחין בתקיפה האמורה. הלה העיד על כך גם בבית המשפט. במצב דברים זה, אין לדבר על מחדל חקירה.

למעשה, טענתו של הסניגור נוגעת למהימנותו של אותו עד ולא דווקא לעצם המחדל שכן לדבריו, ס/1 עומד בסתירה לדברים אותן מסר השוטר ארזואן. בהקשר לכך יש להדגיש שהשוטר ארזואן כלל לא עומת עם אותו ס/1 שהוגש רק בשלב הסיכומים (כפי הנראה כתוצר של בקשה לקבלת חומרי חקירה). כך גם לא התבקשה הבאתו מחדש לעדות. יתרה מכך, ארזואן ציין כי לא הוא זה שבאופן פיזי בחר את המצלמות או הוריד סרטונים אלא פנה למשל"ט, ביקש לשאול איזה מצלמה מכסה את האזור הרלוונטי ובהתאם, צפה במצלמה שעבדה אך התמקדה במקום אחד חלף סריקה בתנועה וזאת בשל תקלה בזרוע.

השוטר ארזואן ציין בדוח הפעולה שנכתב שעות ספורות לאחר האירוע את ביצוע הסריקה במצלמות האבטחה. לא מצאתי מדוע זה יציין פעולה זו אם לא ערך אותה כלל. למועד רישום ביצוע פעולה זו חשיבות שכן אין המדובר במי לאחר מספר רב של ימים גילה כי שכח לבצע פעולת חקירה חשובה וביצע את הרישום אך על מנת להצדיק את מחדלו זה. במועד כתיבת הדו"ח וכך גם בימים שלאחר מכן ניתן היה להמשיך ולבצע פעולת חקירה זו ללא כל בעיה. במצב דברים זה, לא מצאתי להטיל ספק בכנות דבריו של החוקר ארזואן וכך גם לראות את התנהלות היחידה החוקרת ביחס למצלמות האבטחה כמחדל חקירה.

אשר למחדל הנטען שעניינו הימנעות מבירור טענתו של הנאשם כי זה עובד מול גורמים רשמיים במתקן, אין בה כדי להעלות או להוריד מתוך כך שגם אם בית המשפט מוכן להניח לטובת הנאשם שאכן סייע לגורמי מודיעין למורת רוחם של חבריו, לא מצאתי בקיומו של מניע שכזה לפגוע באופן אוטומטי וקונקרטי באמון שבית המשפט רוכש לעדי התביעה. טענה זו הוטחה במתלונן כבסיס לתלונת שווא ונשללה. הדברים אמורים ביתר שאת שעה שגם לגרסתו של הנאשם בבית משפט ייתכן ונשך את המתלונן ובכך למעשה שלל את הטענה בדבר תלונת שווא מבלי שהיו דברים מעולם.

בשורה ארוכה של פסקי דין כי: "העדרה של ראייה שמקורה במחדלי רשויות החקירה, ייזקף אמנם, לחובתה של התביעה עת תידון השאלה האם הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה, אולם אין לומר, במחדלי חקירה בהכרח יובילו לזיכוי של הנאשם. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות המיוחדות של העניין הנדון, ובפרט בשאלה האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שמה קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמפלילו". (ראה ע"פ 1977/05 דוד גולה נ' מ"י).

עוד ראו ע"פ 5104/06 בינוראשווילי נ' מדינת ישראל שם ציין בית המשפט העליון כי:

"בחינת טענה לקיומם של מחדלי חקירה אינה מבקשת לבחון האם ניתן היה לנהל את החקירה בדרך אחרת, טובה יותר, יעילה יותר, אלא האם קופחו זכויותיו של החשוד, האם בחקירתו לא נשמרו הכללים וההנחיות שגובשו על מנת לאפשר לו להתגונן כראוי ולאפשר לבית המשפט לבצע מלאכתו בגילוי האמת. כידוע, מקום בו לא קופחה הגנת הנאשם לא די במחדל החקירה עצמו כדי להביא לזיכוי הנאשם (ע"פ 6858/04 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2005 (3) 3023; ע"פ 10735/04 גולדמן נ' מדינת ישראל, תק-על 2006 (1) 2387; ע"פ 6279/03 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2004 (1) 3570). משקלו של המחדל החקירתי ייקבע הן מתוך בחינת המחדל עצמו, טיבו ומהותו, הן - ובעיקר, מתוך בחינתו על רקע מכלול הראיות (ע"פ 2511/92 חטיב נ' מדינת ישראל, תק-על 93 (2) 1497)."

על רקע כל שפורט לעיל, ועל רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה הרי שספק האם יש לדבר על מחדלי חקירה וגם אם תמצא לומר שפעולה מסוימת לא נעשתה בצורה מיטבית המגיעה לכדי מחדל חקירה הרי שאין לדבר על קיפוח זכויותיו של הנאשם עד כי הדבר אמור להביא לזיכוי.

סוף דבר

בהינתן כך שבית המשפט רוכש אמון מלא לגרסאות עדי התביעה, ומאידך, דוחה את גרסת הנאשם מצאתי להרשיעו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קובע לטיעונים לעונש ליום 17.05.15 בשעה 10:30.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

הוקלד ע"י חיה דמרי